

PRAZNICUL SFÂNTULUI ILIE LA PATRIARHIE

Luni, 20 iulie / 2 august 2021, Patriarhia a sărbătorit pomenirea sfântului slăvitului prooroc Ilie (Elias) la Sfânta Mănăstire care îi poartă numele între Ierusalimul de sud și Betleem.

În această zi, Biserica pomenește faptul că proorocul Ilie Tesviteanul era plin de râvnă dumnezeiască în privința faptului că Dumnezeu lui Israel este singurul Dumnezeu. Credința și sfințenia lui au fost atât de mari încât Dumnezeu i-a auzit rugăciunea și nu a trimis ploaie timp de trei ani și numai cu rugăciunea sa, după aceea, El a deschis cerurile și a dat din nou ploaie. Prin rugăciunea proorocului Ilie, Dumnezeu a trimis foc din cer pe muntele Carmel și a ars lemnele din altar. Pentru Biserică, proorocul Ilie este un înger în trup, culmea și lauda proorocilor, al doilea înainte-mergător al prezenței lui Hristos, care și-a dat harul lui Elisei ...

Profetul Ilie s-a înălțat la cer într-un car de foc și i-a lăsat cojocul ucenicului său Elisei, care l-a folosit pentru a traversa râul Iordan.

Sfânta Liturghie din Mănăstirea sa a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Filumen al Pellei, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, Părintele Teletarh, Arhimandritul Bartolomeu, Arhimandriții Macarie și Isidor, Preotul slujitor de la Catedrala Sf. Iacob, Haralambie Bandour, Preotul George Baramki, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost date de arhimandritul Evsevie și de ierodiaconul Simeon în strana din dreapta în limba greacă și de corul de la Biserica Sfântul Iacob, condus de domnul Kamar, în strana din stânga, în arabă.

La slujbă au participat Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras, și mulți creștini credincioși.

Preafericirea Sa a rostit următoarea predică înainte de Sfânta Împărtășanie: „Nu în cutremur ci în vânt subțire ai văzut venirea lui Dumnezeu care te-a luminat pe tine de demult, Ilie de Dumnezeu fericite, și în căruță cu patru cai purtându-te, pe cer ai umblat cu străină vedere minunat făcându-te, de Dumnezeu insuflate”.

Iubiți frați în Hristos

Credincioși Creștini,

Îngerul în trup și temeiul proorocilor, Ilie Tezviteanul, ne-a adunat pe toți astăzi în Sfânta sa Biserică ca să prăznuim pomenirea lui și în psalmi să cântăm Celui Care l-a slăvit, Hristos Dumnezeul nostru.

Ilie de Dumnezeu grăitorul a fost slăvit cu adevărat de Dumnezeu Tatăl, făcându-se vas încăpător al Sfântului Duh, Care i-a dăruit darul proorociei și puterea de a face minuni. „Minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său” (Palmul 4, 4), spune Psalmistul.

Pe bună dreptate, Ilie Tezviteanul a fost caracterizat ca „Prooroc înalt zburător și podoaba cea aleasă a Proorocilor”. Acesta, ca un alt Moise, a fost văzător al lui Dumnezeu și, ca un alt Pavel, „a auzit cuvinte de nespus pe care nu se cuvine omului să le grăiască” (2 Corinteni 12, 4). Iată ce spune și imnograful lui: „Descoperit văzătorul de Dumnezeu Tezviteanul a văzut în Tabor împreună cu Moise cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și inima oamenilor pământenii nu le-a gândit, pe Domnul Stăpânitorul întrupat”.

Sfântul Iacov Fratele Domnului, referindu-se la puterea rugăciunii omului drept, invocă drept pildă vie pe râvnitorul Ilie, zicând: „Mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Ilie era om cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și ase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa” (Iacov 5, 16-18). 111

Prin puterea rugăciunii inimii curate și a mâinilor lui nevinovate (Cf. Psalmul 23, 4) Ilie Tezviteanul nu numai că a legat cerul prin cuvânt, dar și pe preoții rușinii, pe proorocii mincinoși ai lui Baal, i-a rușinat (Cf. 3 Regi 18, 22) pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului prin cuvânt l-a înviat (Cf. 3 Regi 17) și în car de foc s-a înălțat la cer, iar prin mantia sa i-a dăruit lui Elisei har îndoit (Cf. 4 Regi 2,1).

În cartea „Înțelepciunea lui Sirah” scrie: „Și s-a sculat Proorocul Ilie ca focul și cuvântul lui ca făclia ardea. (...) Cât te-ai mărit, Ilie, întru minunile tale! Și cine poate să se laude că este asemenea ție?” (Sirah 48, 1-4). Acest fapt se referă la experiența vederii lui Dumnezeu de care a avut parte Ilie pe când era cuprins de deznădejde și de un început de mândrie. „Și a zis Ilie: Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe proorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu. A zis Domnul: Ieși și stai pe munte înaintea feței Domnului. Că iată Domnul va trece și înaintea Lui va fi vijelie năprasnică ce va despica munții și va sfărâma stâncile, dar Domnul nu va fi în vijelie. După vijelie va fi cutremur, dar Domnul nu va fi în cutremur. După cutremur va fi foc, dar nici în foc nu va fi Domnul. Iar după foc va fi adiere de vânt lin și acolo va fi Domnul” (3 Regi 19, 10-12).

Atât furtuna, cutremurul și focul din vedenia lui Ilie, cât și fulgerele și trăsnetele din vedenia lui Moise se referă la firea dumnezeiască care nu poate fi suportată. Iar al patrulea semn: „adiere de vânt lin”, care dă exclusivitate vedeniei lui Ilie și o deosebește cu totul de vedenia lui Moise, arată limpede pacea, dragostea și îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu

care covârșește orice minte (Cf. Filipeni 4, 7).

Cu alte cuvinte, potrivit părintelui Ioil Iannakopulos, „adierea constituie simbolul iubirii lui Dumnezeu. Acest mod al arătării lui Dumnezeu îl învață pe Proorocul Ilie, care se afla în deznădejde și descurajare, din cauza biruinței răului, că trebuie să se gândească la dragostea și îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu Care nu voiește moartea păcătosului: «N-am venit să chem pe drepți, ci pe păcătoși la pocăință» (Matei 9, 13), spune Domnul”. Iar potrivit dumnezeiescului Pavel, „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Timotei 2, 4).

Sfântul Chiril al Alexandriei, interpretând alegoric vedenia lui Ilie de pe muntele Horeb, spune: „Tot cel care Îl caută cu adevărat pe Dumnezeu, asemenea marelui Ilie, nu numai în Horeb va urca, prin osteneli, ca un tânăr, pe culmea virtuților, dar și în peștera din Horeb, adică întru cunoașterea cea ascunsă dobândită prin virtuți”.

Cu alte cuvinte, Sfântul Chiril, considerându-l pe Proorocul Ilie un prototip al lucrării duhovnicești adevărate și al căutării lui Dumnezeu, adică al cunoașterii tainice dumnezeiești, ne asigură că orice credincios care se nevoiește, prin fapte, să îl urmeze pe Ilie, se va învrednici nu numai de dobândirea virtuților, ci și de însăși vederea slavei lui Dumnezeu, care se dobândește prin cultivarea virtuților.

De asemenea trebuie menționat, iubiții mei frați, faptul că Dumnezeu alege fenomene fizice precum vijelie năprasnică, cutremur și foc ca să arate nu numai Proorocilor și Dreptilor Săi, dar și celor care Îl tăgăduiesc, că El este Cel Care a creat din nimic întreaga lume, adică zidirea văzută și nevăzută. De aceea, și dumnezeiescul Pavel, referindu-se la căderea omului și, în consecință, a zidirii, zice: „Zidirea a fost supusă deșertăciunii, nu de voia ei, ci din cauza aceluia care a supus-o, cu nădejde” (Romani 8, 20).

Iar noi, cei care cinstim sfânta sa pomenire, să cerem mijlocirea lui către Dumnezeu Tatăl și împreună cu imnograful să zicem: „Multa fărădelege omenească și iubirea de oameni a lui Dumnezeu cea nemăsurată văzând Proorocul Ilie, s-a mâhnit, mâniindu-se, și cuvinte de nemilostivire către Cel milostiv a întăritat. «Mânie-Te», strigând, «asupra celor ce s-au lepădat de Tine, Judecătorule preadrepte». Însă milostivirile Celui bun nicidecum nu le-a pornit ca să muncească pe cei ce se lepădau de El, că pururea așteaptă pocăința tuturor Unul Iubitorul de oameni”, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

La mulți ani!

După Sfânta Liturghie, Părintele Stareț, Monahul Achillios, cel care cu vrednicie poartă grijă de Mănăstire, a oferit o agapă tuturor credincioșilor, urmând apoi masa oferită Sinodiei patriarhale și membrilor Comunității Sfântului Iacob Fratele Domnului.

Din partea Secretariatului General